

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Bruntále rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících [přísedící] v hlavním líčení konaném dne 18. 6. 2021

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] ve [obec], dělník, trvale bytem [adresa svědka a obžalovaného],

je vinen, že

dne 18. 4. 2020 kolem 15:03 hodin v [obec], okres [okres], na ul. [příjmení], jako řidič osobního motorového vozidla zn. Fiat Croma, [registrační značka], s přívěsným vozíkem [registrační značka], porušil ustanovení § 21 odst. 5 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, a při odbočování vlevo z ul. [příjmení] na ul. [anonymizováno] nedal přednost motocyklu zn. Yamaha YZF-R1 [registrační značka] jedoucímu po hlavní komunikaci ve směru od centra [územní celek] na [územní celek] a řízenému [celé jméno poškozeného], v důsledku čehož došlo ke střetu jeho vozidla s motocyklem, který po střetu vyjel vpravo mimo vozovku, kde narazil do dvou vzrostlých stromů, a řidič motocyklu [celé jméno poškozeného] utrpěl mnohočetná poranění několika orgánových systémů nebo tělních oblastí spojených s postižením základních životních funkcí – dýchání, oběhu, vědomí a vnitřního prostředí, kterým na místě podlehl,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt, a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) roků.

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 2 (dvou) roků.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu škody poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem [adresa poškozené], [IČO], částku 10 326 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dne 18. 4. 2020 kolem 15.03 hodin v [obec], okres [okres], na ul. [příjmení], řídil osobní motorové vozidlo značky Fiat Croma, [registrační značka], s přívěsným vozíkem [registrační značka]. Obžalovaný s vozidlem a přívěsným vozíkem přijel k odbočce z ulice [příjmení] na ulici Tkalcovskou, přičemž začal odbočovat doleva ve směru jízdy na ulici Tkalcovskou. Přitom přehlédl motocykl značky Yamaha YZF-R1 [registrační značka] jedoucí po hlavní komunikaci ve směru od centra obce Moravský Beroun na obec Čabová řízený [celé jméno poškozeného], tomuto nedal přednost, v důsledku čehož došlo ke střetu jeho vozidla s motocyklem, a to přední a boční levou částí vozidla, přičemž v důsledku střetu vjel motocyklista vpravo mimo vozovku, kde došlo k bočnímu kontaktu se sloupem veřejného osvětlení a následně narazil do dvou vzrostlých stromů. V důsledku nehody řidič motocyklu [celé jméno poškozeného] utrpěl mnohočetná poranění několika orgánových systémů nebo tělních oblastí spojených s postižením základních životních funkcí – dýchání, oběhu, vědomí a vnitřního prostředí, kterým na místě podlehl.

2. Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědí svědků [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [celé jméno svědka], Mgr. [jméno] [příjmení], znalce [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., ze znaleckého posudku z oboru silniční doprava, odvětví technický stav motorových vozidel vypracovaného znalcem [jméno] [příjmení] a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství vypracovaného znalci [příjmení] [jméno] [příjmení], RNDr. [jméno] [příjmení], Ph.D. a MUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., dále z protokolu o nehodě v silničním provozu, plánu a fotodokumentace, záznamu o dechové zkoušce, fotodokumentace, situační mapky, odborného vyjádření, a nakonec i částečně z výpovědi obžalovaného [celé jméno obžalovaného].

3. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] uvedl, že se dne 18. 4. 2020 vracel ze své zahrady, která se nachází 300 metrů od domku, ve kterém bydlí. Po ulici [příjmení] jel rychlostí asi 20 km/hodinu. Bylo slunečno, silnice byla suchá a provoz byl střední. Když přijel k místu odbočení, zkontroloval v zrcátkách, zda za ním někdo nejede, poté dal blinkr doleva, přičemž v protisměru přijížděla dvě vozidla, první odbočovalo vpravo do stejné ulice, kam chtěl rovněž odbočit; jde o Tkalcovskou ulici. Poté projelo ještě jedno vozidlo. Poté si znovu v zrcátkách kontroloval, zda nic nejede, a započal odbočovací manévry. V té chvíli se proti němu objevil motocykl. Svítlo slunce a je možné, že se mu motocyklista mohl na chvíli ztratit ve slunečním svitu nad horizontem. Motocyklista udělal manévry nejdříve doleva, jakoby chtěl obžalovaného objet z opačné strany. Poté vzápětí učinil manévry doprava, v té chvíli již obžalovaný zabrzdil. S vozidlem ujel asi půl metru přes střední dělicí čáru. Následně má, „výpadek.“ Nebyl si vědom toho, že by do něj motocyklista vrazil. Domníval se, že motocyklista se mu vyhnul. Následně chtěl obžalovaný dokončit odbočovací manévry, přitom zjistil, že mu zhasl motor. Proto znovu nastartoval a chtěl se rozjet, motor mu však znovu zhasl. Následně znovu nastartoval a odbočil doleva, přitom cítil, že levým předním levým kolem přejel přes nějaké střeby. Dokončil odbočení

doleva a poté zastavil na Tkalcovské ulici. Když chtěl z vozidla vystoupit, zjistil, že dveře nejdou otevřít, tyto otevřel posléze až násilím a zjistil, že vozidlo je poškozené. Následně uviděl [jméno] [příjmení], který obracel poškozeného na záda a dával mu první pomoc. Byl tam také pan [příjmení], který někam telefonoval.

4. Obžalovaný dále uvedl, že s vozidlem přijížděl ve směru od [část obce], jde o přímý přehledný úsek. Odbočoval směrem doleva, křižovatka je vyznačena pouze z ulice Tkalcovské, kam odbočoval. K chování motorkáře uvedl, že tento ho chtěl nejspíše nejdříve předjet zleva ve směru jízdy motorkáře. V rozporu se svou výše uvedenou výpovědí obžalovaný uvedl, že když zastavil, nacházel se s vozidlem zcela ve svém jízdním pruhu, nebyl v protisměru. Když přejížděl střepy, tyto se nacházely asi půl metru od střední dělicí čáry, tedy v protijedoucím pruhu. Doplnil, že se domnívá, že motocyklista jel poměrně vysokou rychlostí, navíc v jeho jízdním pruhu. Obžalovaný také opakovaně uvedl, že sice nedovede odhadnout rychlost jízdy motocyklu, tato ale byla podstatně vyšší než kolik je povolená, která je v uvedeném místě 50 km/hodinu.

5. Obžalovaný závěrem uvedl, že před místem, na kterém došlo k nehodě, je ve směru jízdy motocyklisty radar, tento však nesnímá výši rychlosti. Radar také nemohl změřit motocyklistu, poněvadž jel v protisměru, tedy v jízdním pruhu, ve kterém jel obžalovaný.

6. Svědek [příjmení] [příjmení] uvedl, že viděl obžalovaného [celé jméno obžalovaného] přijíždět s vozidlem ve směru od [obec], přičemž ve směru jeho jízdy stálo vozidlo, proto dal blinkr doleva a zůstal stát. Ze spodní strany od města mu přijížděla vozidla, tato pustil a následně se rozjel. V té chvíli zespodu přijela motorka, přičemž řidič motocyklu tuto nejdříve, „naklopil“ doleva, pak se vrátil zpátky a následně se ozvala rána, poté motorkář zmizel za domem do příkopy. Svědek dále uvedl, že ve směru do města parkovalo na krajnici vozidlo Audi, obžalovaný zůstal stát s vozidlem za vozidlem Audi. Zůstal stát v křižovatce před svým domem, nebylo tedy jisté, zda chce auto pouze objíždět, nebo zda bude odbočovat. Pokud jde o motorkáře, tento přijel zespodu od města, s motorkou se nahnul doleva, poté doprava a následně zavadil o předeek vozidla, které řídil obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Náraz ho rozhodil a posléze vyletěl do příkopy. Pokud jde o vozidlo obžalovaného, toto se v době střetu nacházelo buď v polovině vozovky nebo kousek za polovinou vozovky na levé straně ve směru jízdy. Vozidlo se mohlo nacházet asi půl metru vlevo za polovinou. Fakticky ke střetu došlo ve chvíli, kdy se obžalovaný s vozidlem rozjel. Pokud jde o samotného motorkáře, tohoto svědek původně přes dům neviděl, zahlédl ho až ve chvíli, kdy se srazil s vozidlem obžalovaného. Motorkář se pohyboval ve svém jízdním pruhu blíže středu vozovky. Svědek dodal, že událost sledoval ze vzdálenosti asi 10 metrů.

7. Pokud jde o rychlost, kterou se motorkář pohyboval, takto mohlo být kolem 70 km/hodinu, možná i přes 70 km/hodinu. Pokud jde o místní radar, ten je v křižovatce na levé straně na sloupu. Radar měří celkem spolehlivě. Radar měří, i když jede někdo rychleji, což v minulosti svědek mohl sledovat, neboť od radaru bydlí 10 až 15 metrů. Svědek rovněž doplnil, že následně byli na místě další dva motorkáři; neví, zda jeli před motorkářem, který měl kolizi, nebo až po motorkáři.

8. Svědek [příjmení] [příjmení] také uvedl, že po nehodě se na místě objevilo bílé auto, zda motorkář před nehodou někoho předjížděl, to neví. Rovněž uvedl, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] po nehodě zůstal stát, poté vystoupil z vozidla ven a šel se podívat, co se stalo. Později s vozidlem odjel mimo místo nehody. Svědek setrval na tvrzení, že obžalovaný bezprostředně po nehodě z vozidla vystoupil, vystoupil také jeho syn. Šel se podívat, co se stalo, poté se vrátil do vozidla a následně s ním odjel. Závěrem svědek uvedl, že nezaregistroval, že by před odbočením obžalovaný dával přednost protijedoucím autům, a že by mu poté zhasl motor. Svědek rovněž setrval na tvrzení, že motorkář před nehodou jel minimálně 70 km/hodinu, za ním jeli další motorkáři, kteří jeli o něco pomaleji.

9. Svědek [jméno] [příjmení] potvrdil, že předmětného dne byl na zahrádce, která je asi 10 nebo 12 metrů od místa nehody. Slyšel přijíždět motocykly, které byly vytočené naplno, to trvalo asi dvě až tři vteřiny, a poté bylo ticho. Pak slyšel ránu, proto přeběhl silnici a na místě byl během pěti až šesti vteřin, ale motorkář už byl mrtvý. Sám si nevšímal vozidla, které se střetlo s motocyklem. Vozidlo stálo v křižovatce rovně, nejspíše nestačilo odbočit. Zda z vozidla někdo vystoupil, si nevšímal. Jízdu motorkáře svědek neviděl, slyšel pouze motor. Svědek doplnil, že se domnívá, že motorkáři v místě, kde došlo k nehodě, jezdí rychlostí okolo 200 km/hodinu. Dodal, že na místě byli další motorkáři, kteří poskytli první pomoc. Dále svědek uvedl, že si nepamatuje, zda na silnici parkovalo nějaké vozidlo. K samotné rychlosti motorkáře uvedl, že se domnívá, že nebyla pod 170 km/hodinu. Závěrem svědek poukázal na to, že motocykl nemohl jet rychlostí 60 nebo 70 km/hodinu, rychlost musela být vyšší, a to i s ohledem na to, že při nárazu do stromu došlo následně ke zlomení zdravého smrku, který měl v průměru 20 centimetrů.

10. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že stál vedle domu a viděl, že ve směru od [obec] projela dvě auta, a pak zastavil pan [celé jméno obžalovaného], který dával přednost autu, které jelo na [anonymizováno]. Pak viděl ránu a motorkáře, který letěl s motorkou do příkopy ve svém pruhu na pravou stranu od příkopy. Když došlo k ráně, pan [celé jméno obžalovaného] stál s vozidlem v úrovni křižovatky, v polovině křižovatky, a chtěl odbočovat, předtím dával přednost vozidlům. Zda popojel, svědek neví. Zda po nárazu vystoupil z vozidla obžalovaný, svědek rovněž neví. Na kraji silnice nestálo žádné auto, své auto měl zaparkováno ve dvoře. Tehdy přijížděli tři motorkáři, ten, který narazil do vozidla obžalovaného, mohl jet rychlostí až ke 200 km/hodinu. Svědek však dále konkretizoval, že situaci sledoval z garáže, přičemž stál asi v polovině garáže, a pokud jde o vozidlo obžalovaného, viděl pouze zadní část vozidla, přední kola neviděl. Dále však upřesnil svoji výpověď, že když došlo k nehodě, tak se nacházel vedle garáže, nikoliv v garáži. Neviděl předeek vozidla obžalovaného, viděl pouze zadní část vozidla, přední kola neviděl. K rychlosti motorkáře opakovaně uvedl, že tento jel rychlostí určitě přes 150 km/hodinu, blíže ke 200 km/hodinu. Zcela závěrem svědek uvedl, že viděl, jak nejdříve letěl motorkář, a za ním teprve letěla motorka do příkopy. Poté motorkáři poskytoval první pomoc a oživoval ho.

11. Svědek [jméno] [příjmení], další motorkář, který jel za poškozeným [celé jméno poškozeného], uvedl, že když přijížděl k místě nehody, stálo tam vozidlo asi 50 cm v jeho jízdním pruhu. Sám neviděl, že by se [celé jméno poškozeného] snažil udělat nějaký manévry. Samotnou nehodu fakticky neviděl. K rychlosti uvedl, že mohl jet kolem 60 km/hodinu, poškozený se mu vzdaloval, neví, však jakou rychlostí mohl jet. Svědek dále uvedl, že v místě nehody mohl s motocyklem projet, byl tam volný průjezdný pruh, zastavil až za místem nehody u krajnice. Svědek také dále následně uvedl, že pokud jde o rychlost, tak poškozený se mu skutečně při výjezdu z obce vzdaloval, nemůže však říct, jakou rychlostí jel.

12. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že byl na zahradě a slyšel motorky. Po levé straně zespodu do kopce přijíždělo auto a mýjela ho jedna motorka. Poté vozidlo předjíždělo i druhá motorka. Poté slyšel ránu a viděl, že vozidlo [jméno] přijela na horizont a tam zastavila. Svědek dále uvedl, že se domnívá, že motorka, která předjížděla vozidlo [jméno], jela rychlostí 100 až 130 km/hodinu. Všimnul si, že [jméno] zastavila až na horizontu, zastavil tam také motorkář, který sesednul z motorky. Dále už situaci nesledoval.

13. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že jela se svým přítelem panem [příjmení], který řídil automobil. Jeli rychlostí 50 km/hodinu, možná i méně. Jejich vozidlo předjížděly dvě motorky, které jely určitě rychlostí přes 100 km/hodinu. Poté slyšeli náraz, tak zastavili před křižovatkou. Viděli, jak letí motorka, a také vozidlo pana [celé jméno obžalovaného], který stál v protisměru. Zda někdo vystoupil z vozidla pana [celé jméno obžalovaného], si již nepamatuje. Jak dlouho mohlo stát vozidlo pana [celé jméno obžalovaného] v křižovatce, neví, mohlo to být i pět minut. Poté odjel dolů na odbočku a z vozidla vystoupil. Svědkyně také doplnila, že se domnívá, že z vozidla obžalovaného někdo vystoupil, zda to byl obžalovaný, případně jeho syn, to si již nepamatuje.

14. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že se předmětného dne bavila se sousedkou přes plot, přitom kolem po ulici jely tři motorky, tyto jely hodně rychle. Svědkyně byla u svého domu na ulici [příjmení] [číslo] sousedka stála naproti přes silnici. Poté projely motorky a následně slyšely ránu. [příjmení] pouze slyšela, avšak neviděla. Rychlost motorkářů mohla být 150 až 200 km/hodinu. Pokud jde o radar na ulici, na tento neviděla. Pokud jde o první dva motorkáře, ti to jeli velice blízko sebe, možná metr nebo dva. Poslední motorkář měl menší rychlost.

15. Svědkyně [jméno] [příjmení] uvedla, že předmětného dne seděla na verandě a slyšela hluk, když jely tři motorky. První motorka jela rychle, přičemž následně bylo тихо, poté uviděli, že dva motorkáři sedí bokem a přiletěl vrtulník a dojela sanitka. Projížděli celkem tři motorkáři, kdy první jel rychle, za ním jel druhý a po nějaké době další. Motorkáři jeli větší rychlostí než 50 km/hodinu. Ve směru jízdy motorek jelo také nějaké auto modré barvy, které jelo pomalu. Pokud jde o vzdálenost motorek, tato mohla mezi nimi být 10 až 15 metrů. Druzí dva motorkáři jeli také více než 50 km/hodinu. Žádný náraz neslyšela.

16. Svědek [celé jméno svědka] potvrdil, že předmětného dne seděl se svojí manželkou na verandě. Slyšeli projíždět motorku a následně slyšeli náraz. Svědek uvedl, že si nepamatuje, zda jela jedna motorka nebo více motorek. Motorka mohla jet odhadem 150 km/hodinu, možná i více. Svědek také uvedl, že na ulici je radar, na tento však neviděl. Svědek závěrem uvedl, že v místě, ve kterém bydlí, jezdí motocyklisté hodně rychle; předmětného dne však jel motocyklista abnormálně rychle.

17. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] potvrdil, že projížděl [příjmení] [příjmení] ve směru na [anonymizováno]. Ve stoupání ho předjela nejdříve jedna motorka, a poté druhá. Motorka mohla jet rychlostí 100 km/hodinu, případně více. Motocyklista ho předjížděl asi v polovině kopce, a následně byla slyšet rána. Když přijeli na kopec, motorka i motorkář byli v příkopě. V protisměru stálo nějaké vozidlo, svědek však nezjišťoval, v jaké pozici se vozidlo nachází. Určitou částí vozidla možná zasahovalo do jízdního pruhu, který měl svědek. Svědek dále uvedl, že si nepamatuje, zda v protisměru parkovalo nějaké další vozidlo.

18. V rámci přípravného řízení byly ve věci vypracovány celkem tři znalecké posudky, přičemž znalecký posudek z oboru silniční doprava, odvětví technický stav motorových vozidel vypracovaný znalcem [jméno] [příjmení] a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství vypracovaný MUDr. [jméno] [příjmení], RNDr. [jméno] [příjmení], Ph.D. a MUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., byly z trestního spisu čteny za použití § 211 odstavec 5 trestního řádu.

19. Ze závěru prvního znaleckého posudku bylo zjištěno, že osobní vozidlo Fiat Croma bylo před nehodou v dobrém technickém stavu, jakož i motocykl Yamaha YZF-R1. Na vozidle Fiat Croma byly brzdy plně funkční, rovněž tak řízení bylo funkční a bez závad. Na motocyklu Yamaha před nehodou rovněž nebyla žádná technická závada, která by měla vliv na předmětnou dopravní nehodu. Veškerá poškození vznikla až v důsledku dopravní nehody. Příčinu vzniku dopravní nehody proto lze spatřovat ve skutečnostech jiných, než technických.

20. Znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ve svém posudku popsali zranění, která utrpěl poškozený [celé jméno poškozeného]. Znalci dále konstatovali, že charakter, rozsah a lokalizace nejzávažnějších poranění, tedy přetržení spojení páteře v oblasti prvního krčního obratle s kondylou týlní kosti, zlomeniny hrudního koše, zhmoždění a potrhání srdce a plic, trhliny srdečnice a natržení levé ledvinné tepny svědčí pro skutečnost, že vznikly mohutným zevním tupým mechanickým násilím působícím proti trupu postiženého zepředu více zleva a k poranění krční páteře došlo prudkým nefyziologickým pohybem hlavy proti krční páteři. Bezprostřední příčinou smrti [celé jméno poškozeného] je polytrauma, tedy mnohočetné poranění několika orgánových systémů nebo tělních oblastí spojené s postižením základních životních funkcí – dýchání, oběhu, vědomí a vnitřního prostředí, která vedou ke smrti. Jde o smrt násilnou v přímé příčinné i časové souvislosti s poraněními, která jmenovaný utrpěl při předmětné dopravní

nehodě dne 18. 4. 2020. Toxikologickým vyšetřením biologického materiálu u poškozeného nebylo v krvi zjištěno žádné množství etanolu, nebyly prokázány ani žádné další těkavé látky. Nebyla také zjištěna přítomnost žádných jiných návykových látek.

21. V rámci přípravného řízení byl také vypracován znalecký posudek z oboru doprava znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D., který byl vyslechnut v rámci hlavního líčení. Znalec po náležitém poučení uvedl na základě, čeho vypracoval znalecký posudek, přičemž dále konstatoval, že vycházel z objektivně zjištěných skutečností a výsledků technických prohlídek obou vozidel. Byl kladen důraz na určení místa střetu a posouzení dopravně technické situace v místě dopravní nehody, přičemž provedl mírnou korekci v průběhu zakreslené stopy, když původní zakreslení bylo v rozporu s fotodokumentací. Následně bylo možno přesně definovat, jaké bylo skutečné postavení vozidel po nehodě a stanovit i polohu místa střetu. Na základě propočtů dospěl znalec k závěru, že motocykl narazil do levého předního rohu vozidla, které bylo šikmo natočené a zasahovalo do levého jízdního pruhu. Poté byl proveden výpočet střetu, kdy byla zjištěna rychlost motocyklu v rozmezí 61 – 67 km/hodinu v okamžiku prvotního střetu s vozidlem. Tyto hodnoty byly dovozeny z postřetové simulace motocyklu a vozidla. Následně poté bylo možno stanovit, kdy bylo možno z pozice motocyklisty rozpoznat vznik nebezpečí, a kolik času měl motocyklista na to, aby na tuto skutečnost zareagoval. Bylo možno konstatovat, že pro řidiče motocyklu vozidlo vytvořilo překážku náhlou, a s ohledem na prostor, kam vozidlo odbočovalo, i nepředpokladatelnou, přičemž za daných okolností motocyklista nebyl schopen zareagovat a zabránit střetu, a to ani za podmínky, že by jel rychlostí do 50 km/hodinu. Časový prostor, který měl motocyklista k dispozici, byl přibližně jedna vteřina.

22. Znalec byl přítomen v rámci hlavního líčení konaného dne 18. 6. 2021 výpovědím všech svědků, kteří se zejména vyjadřovali ke způsobu jízdy motocyklisty a jeho rychlosti. K tomu znalec uvedl, že výpovědi vykazují poměrně silný rys subjektivního vnímání celého nehodového děje. Subjektivnost vyplývá i ve značně vysokém odhadu rychlosti motocyklu v hodnotě 150 až 200 km/hodinu. Tuto rychlost znalec považuje technicky za nepřijatelnou, přičemž tyto hodnoty nekorespondují s údaji z radaru, byť tento není exaktně přesný na jednotku kilometru, ale i v rámci této nepřesnosti výpovědi nekorespondovaly. Poukázal na to, že svědci se nacházeli v různých vzdálenostech od místa nehody, což mohlo mít vliv na posouzení rychlosti motocyklu, když mohli registrovat vyšší hodnotu, a to i zjevně vyšší než 50 km/hodinu. V místě střetu však s největší pravděpodobností tato rychlost nebyla identická. Skutečnosti uváděné svědky proto nemohou mít vliv na závěry znaleckého posudku.

23. Znalec dále konstatoval, že střet motocyklu s vozidlem byl tečný, vozidlo zasahovalo do protisměru celou svou šířkou, což znamená přibližně dva metry. [obec] střetu vyplývá ze stop, které byly zajištěny, částí motocyklu na vozovce i deformace vozidla. Rovněž tak rycí stopy a stopy, které zanechal motocykl, jakož i levé přední kolo vozidla Fiat, svědčí pro místo střetu. Před místem střetu motocykl nezanechal žádnou stopu, nelze tedy usuzovat na změnu směru jízdy, ani na změnu rychlosti. Motocyklista pravděpodobně do místa střetu nějakým způsobem rychlost snižoval, když s největší pravděpodobností registroval stojící vozidlo v protisměru, stále však měl volný jízdní pruh a situace nastala být pro něj kritickou ve chvíli, kdy vozidlo začalo vjíždět do jeho jízdního pruhu. Toto mohl rozpoznat přibližně vteřinu před střetem.

24. Znalec rovněž konstatoval, že z pozice řidiče byl příjíždějící motocyklista v době rozjezdu viditelný, a to na vzdálenost nejméně 60 metrů. Nebylo také zjištěno, že by řidič motorového vozidla značky Fiat, tedy obžalovaný, byl oslněn sluncem, když v době odbočování se vozidlo Fiat nacházelo v klesání a řidič byl ve stínu, a to i z důvodu konstrukce vozidla bez použití sluneční clony. Nebylo zjištěno, že by řidiči motorového vozidla něco bránilo v rozhledu.

25. Znalec se dále vyjádřil ke stanovení střetové rychlosti motocyklu a vysvětlil způsob, jakým byla rychlost stanovena. Poukázal zejména na to, že byly zohledněny všechny stopy, které bylo

možno objektivně definovat, a na základě těchto stop a jejich vyhodnocením byla poté zjištěna rychlost motocyklu v době střetu.

26. Znalec se také opakovaně vyjádřil k hodnotám zjištěným na radaru, který byl umístěn na [příjmení] ulici před křižovatkou, na které došlo k popsanému skutku. Uvedl, že ačkoliv hodnoty, které měly být naměřeny radarem, i jím zjištěné hodnoty, se v zásadě shodují; výpočet znalce nebyl hodnotami zjištěnými z radaru žádným způsobem ovlivněn. Jde pouze o shodu hodnot zjištěných z radaru a hodnot, které vypočítal znalec.

27. Znalec se také vyjádřil k dalším skutečnostem, zejména k tomu, že při nárazu do stromu byla rychlost motocyklu 30 km/hodinu. Zejména však konstatoval, že z výsledku rozborů vyplývá, že řidič, tedy obžalovaný, v okamžiku rozjezdu, což bylo 3 vteřiny před vlastní kolizí s motocyklem, měl možnost vidět motocykl na vzdálenost 57 metrů před místem střetu, přičemž rozjezd byl ještě v rámci pravého jízdního pruhu z pozice řidiče vozidla Fiat. Vjezd do levého jízdního pruhu nastal přibližně 1 vteřinu před střetem a motocyklista v tomto okamžiku se nacházel 19 metrů před místem střetu. Pokud jel rychlostí 50 km/hodinu, byla by nutná při prudkém brždění vzdálenost minimálně 28 metrů. Z toho vyplývá, že ke střetu by došlo i v případě, že by jel motocyklista uvedenou rychlostí.

28. K výpovědi znalce soud dodává, že tento byl vyslechnut v rámci přípravného řízení, a to poté, co obžalovaný v rámci stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání předložil odborné vyjádření vypracované znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení]. K tomuto odbornému vyjádření se znalec vyjádřil již v rámci přípravného řízení a na svých závěrech fakticky setrval, a to i v rámci hlavního líčení, a to i poté, co byl přítomen výslechu svědků, tak jak bylo výše uvedeno.

29. Pokud jde o rychlost motocyklisty [celé jméno poškozeného], je nutno zejména poukázat na výpověď svědka [jméno] [příjmení], který byl fakticky přímým svědkem a uvedl, že rychlost motocyklisty mohla být okolo 70 km/hodinu, možná přes 70 km/hodinu. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že mohl jet rychlostí maximálně do 70 km/hodinu, poškozený mohl jet rychleji, poněvadž se vzdaloval. Svědek [jméno] [příjmení] odhadl rychlost motocyklisty na 100 až 130 km/hodinu s tím, že motocyklisté v tomto úseku jezdí rychle. Svědkyně [jméno] [příjmení] odhadla rychlost motocyklu kolem 100 km/hodinu. Naopak svědkyně [jméno] [příjmení] odhadla rychlost na 150 až 200 km/hodinu, svědkyně [jméno] [příjmení] odhadla rychlost přes 50 km/hodinu. Naopak svědek [celé jméno svědka] rychlost odhadl na nejméně 150 km/hodinu. Svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] odhadl rychlost motocyklisty na 100 km/hodinu. Svědek [jméno] [příjmení] uvedl rychlost 200 km/hodinu.

30. K uvedeným výpovědím svědků je nutno uvést, že fakticky přímým svědkem byl [příjmení] [příjmení], který de facto celou situaci sledoval. Naopak svědek [jméno] [příjmení] uvedl, že motorkáře pouze slyšel, avšak situaci přímo nesledoval. Svědek [jméno] [příjmení] sice uvedl, že situaci sledoval, následně však sdělil, že stál vedle garáže a viděl pouze zadní část vozidla obžalovaného, slyšel ránu, a poté viděl, jak letí motorkář a motorka do příkopy. Svědek [jméno] [příjmení] fakticky střet rovněž neviděl, rovněž tak svědkyně [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení]. Rovněž tak svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [celé jméno svědka] samotný incident neviděli.

31. Z výpovědí svědků tedy nepochybně vyplývá, že pokud jde o hodnocení rychlosti poškozeného [celé jméno poškozeného], tuto pouze odhadovali, přičemž v jejich odhadech se vyskytly značné rozdíly, a to v rozmezí od 70 km/hodinu až po 200 km/hodinu. Jde nepochybně o subjektivní hodnocení, které bylo následně ovlivněno dopravní nehodou, ke které došlo. Pokud jde o stanovení rychlosti, soud neměl žádné pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, když znalec vycházel z objektivních důkazů, které byly zajištěny v místě nehody, když zejména měl k dispozici označení místa střetu vozidel, následně stopy, které byly zanechány na vozovce, a také zdokumentoval, jakým směrem se motocykl po nehodě pohyboval. Vycházel také z deformace vozidla značky Fiat Croma a poškození motocyklu. K tomu je nutno dodat, že soud se zabýval

zejména rychlostí v době střetu motocyklu s automobilem, přičemž nelze vyloučit to, že před nehodou se motocyklista pohyboval vyšší rychlostí, na druhé straně však je nutno poukázat na to, že na komunikaci nebyly zjištěny žádné brzdné stopy, a poškozený tedy razantním způsobem nesnižoval svoji rychlost před střetem s automobilem. Motocyklista se tedy nepochybně pohyboval vyšší rychlostí, než jaká byla v místě povolená, nešlo však o takovou rychlost, aby měla zásadní vliv na vznik popsané dopravní nehody.

32. Bylo také zjištěno, že k nehodě došlo v jízdním pruhu poškozeného [celé jméno poškozeného], přičemž obžalovaný takto vytvořil překážku svým vozidlem poškozenému, a pokud vozidlo zastavil, bylo to až poté, co došlo ke střetu s poškozeným. Obžalovaný nepochybně měl možnost střetu zabránit, když motocyklistu viděl na vzdálenost přibližně 60 metrů, a měl tedy dostatek času na to, aby umožnil motocyklistovi projet, aniž by ho jakýmkoliv způsobem ohrozil. To však obžalovaný neučinil, zahájil odbočovací manévry v době, kdy v protisměru přijížděl poškozený, přičemž v důsledku toho došlo ke střetu vozidel, následně poté v příčinné souvislosti s tímto střetem ke smrtelnému zranění poškozeného [celé jméno poškozeného].

33. S ohledem na obsah shora provedených důkazů soud konstatoval, že byla vyvrácena obhajoba obžalovaného [celé jméno obžalovaného] spočívající v tom, že motocyklista [celé jméno poškozeného] jel v jízdním pruhu, ve kterém se pohyboval obžalovaný, tedy v protisměru. Bylo prokázáno, a to zejména protokolem o nehodě v silničním provozu a také fotodokumentací, jakož i výpovědi znalce a svědků, že ke střetu vozidla a motocyklu došlo v jízdním pruhu, ve kterém se pohyboval motocyklista [celé jméno poškozeného], když obžalovaný již s vozidlem započal odbočovací manévry a celou šířkou vozidla zasahoval do jízdního pruhu motocyklisty. [obec] střetu bylo jednoznačně zdokumentováno, když v tomto místě se nacházely jednak úlomky pocházející z motocyklu, a následovaly třecí a dřecí stopy po komunikaci, tak jak se motocykl po střetu pohyboval. To, že by se motocyklista pohyboval v protisměru, nevyplynulo ani z výpovědi žádných svědků. Byla také vyvrácena obhajoba obžalovaného, že tento z vozidla po střetu nevystoupil, když zejména svědek [příjmení] [příjmení] potvrdil, že obžalovaný po střetu z vozidla vystoupil, a šel se podívat, co se stalo. Poté do vozidla nastoupil a s tímto odjel mimo komunikaci. Také svědkyně [jméno] [příjmení] potvrdila, že obžalovaný s vozidlem zůstal stát na komunikaci několik minut.

34. Po provedeném dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako řidič odbočující vlevo nedal přednost v jízdě protijedoucímu motorovému vozidlu, přičemž došlo ke střetu mezi vozidlem Fiat Croma, které obžalovaný řídil a motocyklem Yamaha YZF-R1, který řídil [celé jméno poškozeného], přičemž řidič motocyklu [celé jméno poškozeného] utrpěl mnohočetná poranění, kterým na místě podlehl. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] tak porušil ustanovení § 21 odstavec 5 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, přičemž takto porušil důležitou povinnost vyplývající ze zákona, když porušení této povinnosti zpravidla vede k dopravním nehodám s těžkým a těžko odčinitelným následkem.

35. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jinému z nedbalosti způsobil smrt, a čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona a tímto jednáním naplnil jak po objektivní, tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, 2 trestního zákoníku.

36. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaného přečinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil způsob jízdy obžalovaného, a také faktický následek nehody. Soud také hodnotil intenzitu narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je v daném případě zejména zájem na ochraně života a zdraví jednotlivců.

37. Soud také hodnotil osobu obžalovaného, který je dělníkem, v místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky, v opisu rejstříku trestů má obžalovaný jeden záznam, ke kterému však soud s ohledem na časový odstup nepřihlížel jako k okolnosti přitěžující.

38. Obžalovanému polehčovalo to, že před spácháním přčinu vedl řádný život. Okolnosti přitěžující neshledal soud žádné.

39. Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného [celé jméno obžalovaného] dosaženo uložením trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání dvou roků a šesti měsíců. S ohledem na osobu obžalovaného a uvedenou okolnost polehčující má soud za to, že v daném případě lze účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu. Soud proto za použití § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří roků. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo o ojedinělé vybočení; v opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odstavec 1 trestního zákoníku).

40. Jelikož bylo prokázáno, že obžalovaný porušil důležitou povinnost vyplývající ze zákona o provozu na pozemních komunikacích, v důsledku čehož došlo k dopravní nehodě, považoval soud za nezbytné obžalovanému rovněž uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Soud proto podle § 73 odstavec 1, 3 trestního zákoníku obžalovanému uložil tento trest na přiměřenou dobu v trvání dvou roků.

41. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody s částkou 10 326 Kč. Bylo prokázáno, že poškozené zdravotní pojišťovně vznikla škoda v této výši, což odpovídá nákladům spojeným s úhradou úkonů při poskytnutí první pomoci, přičemž vznik této škody je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného [celé jméno obžalovaného]. Soud proto podle § 228 odstavec 1 trestního řádu uložil obžalovanému povinnost nahradit na náhradě škody poškozené [příjmení] zdravotní pojišťovně České republiky částku 10 326 Kč.

42. K trestnímu řízení se také s nárokem na náhradu škody připojila [jméno] [příjmení]. Jelikož však nárok nebyl uplatněn vůči obžalovanému [celé jméno obžalovaného], soud se tímto nárokem v adhezním řízení nezabýval.

43. Pro doplnění je nutno uvést, že obhájce obžalovaného v průběhu dokazování u hlavního líčení navrhl, aby byl k věci přibrán ústav, a to VÚT [obec], a to zejména s ohledem na výpovědi svědků a stanovení rychlosti motocyklisty tak, jak ji vypočítal znalec [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. Soud důkazní návrh obhájce zamítl s tím, jak i z výše uvedených důkazů vyplývá, že nemá žádné pochybnosti o správnosti znaleckého posudku Ing. [jméno] [příjmení], Ph.D., když tento byl řádně vyslechnut v rámci hlavního líčení, vyjádřil se ke všem rozhodným skutečnostem, a to i k rychlosti motocyklisty, přičemž znalecký posudek v rámci přípravného řízení vypracoval mimo jiné na základě spisového materiálu, přičemž byl přítomen výslechu svědků v hlavním líčení dne 18. 6. 2021. Znalec soudu vysvětlil metodu, kterou použil pro výpočet rychlosti motocyklisty v době střetu, a současně se vyjádřil k údajům o rychlosti, kterou uváděli slyšení svědci. Za této situace by přibrání znaleckého ústavu k trestní věci bylo nadbytečné, a z toho důvodu byl také důkazní návrh zamítnut.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody,

pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 18. června 2021

Mgr. Vladimír Čermák
předseda senátu